Informační a komunikační technologie

Funkce v C

David Weber

Kabinet K13

weber3@spsejecna.cz

Příklad na úvod

```
for (int i = 0; i < size; i++) {
    printf("%d ", arr[i]);
printf("\n");
// Square array elements
for (int i = 0; i < size; i++) {</pre>
    arr[i] *= arr[i];
// Print array
for (int i = 0; i < size; i++) {</pre>
    printf("%d ", arr[i]);
```

V čem je problém?

Kód je funkční, ale část pro výpis pole je zde uvedena dvakrát.

```
for (int i = 0; i < size; i++) {
    printf("%d ", arr[i]);
}</pre>
```

- Opakující kód je nepraktický X
 - budeme-li chtít změnit nějakou jeho část, musíme změnu provést všude
- Použijeme funkci

Co je to funkce?

- Obecně se jedná o část programu, kterou je možné opakovaně "vyvolat" v různých místech programu.
- Motivace pro použití:
 - odstranění opakování kódu v programu,
 - rozklad složitých problémů na jednodušší,
 - znovupoužití v jiných programech, např. formou knihoven (to až ve druháku ⁽²⁾).

Struktura funkce

- U funkce je třeba specifikovat:
 - návratový datový typ,
 - jméno (identifikátor),
 - parametry,
 - tělo (implementace).
- Funkce uvádíme mimo tělo funkce main.

Funkce bez parametrů

- Nejjednodušší typ funkce.
- Klíčové slovo void (prázdný datový typ), do závorek (void) nebo nechat prázdné, tj. ()
 void greet(void) {
 printf("Hello World!");

- Doporučení: funkci uvádějte nad main!
- Samotná definice funkce nic nedělá ⇒ je třeba ji tzv. zavolat.

Volání funkce

Je třeba specifikovat, kde v programu se má daná funkce provést.

```
void greet(void) {
    printf("Hello World!");
}
int main(void) {
    greet(); // Prints out "Hello World!"
    return 0;
```

Funkce s parametry

- Často budeme chtít činnost funkce zobecnit (výstup funkce bude na něčem záviset).
- ⇒ k tomu použijeme tzv. parametry.
- Do kulatých závorek () uvádíme výčet parametrů (jejich datový typ a název), které funkce přijímá.

```
void fce(<datovy_typ> var1, <datovy_typ> var2, ...) {
    ...
}
```

Příklad I (funkce s parametrem)

```
void square(float x) {
    printf("Druha mocnina x je %g", x*x);
int main(void) {
    float input;
    scanf("%f", &input);
    square(input);
    return 0:
```

9/29

Příklad II (funkce s více parametry)

Funkce pro výpočet aritmetického průměru celých čísel $a, b \in \mathbb{Z}$:

```
void average(int a, int b) {
    float avg = (a + b) / 2;
    printf("%g", avg);
int main(void) {
    float input1, input2;
    scanf("%d %d", &input1, &input2);
    average(input1, input2);
    return 0;
```

Úloha I

Předělejte program pro výpis faktoriálu, tj.

$$n! = n(n-1)(n-2)\cdots 2\cdot 1,$$

do funkce. (Viz domácí úkol 알)

11/29

Funkce s návratovou hodnotou l

- **Problém:** s hodnotou, kterou funkce vypočte, nemůžeme dále pracovat (pouze ji na konci vypisujeme).
- Např. u funkcí pow, sqrt, ...(viz knihovna math) jsme mohli s vypočtenou hodnotou dále počítat

```
float hypotenuse = sqrt(pow(x, 2) + pow(y, 2));
printf("%f", hypotenuse);
```

■ ⇒ využijeme tzv. **návratovou hodnotu**.

Funkce s návratovou hodnotou II

- Klíčové slovo return.
- Před názvem funkce musíme dále uvést datový typ návratové hodnoty funkce.
- Např. funkce pro výpočet faktoriálu vracející výsledek:

```
int factorial(int n) {
    int fact = 1;
    for (int i = 1; i <= n; i++) {
        fact *= i;
    }
    return fact;
}</pre>
```

Úloha II

Co se děje uvnitř?

- Při volání funkce program vykoná její kód a následně se vrátí do místa jejího volání, odkud pokračuje.
- jak ale ví, odkud má pokračovat? Jaké byly stavy proměnných při volání?

Příklad

- Program začne ve funkci main, kde inicializuje proměnné a a b,
- při zavolání funkce mult je navrácena hodnota x · y a vrátíme se zpět do místa volání (tj. do funkce main),
- ⇒ je třeba vědět, do které části kódu se přesunout! ⇒ návratová adresa.

```
int mult(int x, int y) {
    return x*y;
int main(void) {
    int a = 10;
    int b = 47;
    printf("%f", mult(a,
    b));
    return 0:
```

Zásobník

- Návratová adresa adresa v paměti, odkud má program pokračovat po skončení volané funkce.
- Při volání funkce a návratu z ní se využívá tzv. zásobník (angl. stack).
- Do něj se ukládá (mimo jiné) při volání funkce návratová adresa, předávané parametry volané funkce.
- Dále jsou zde ukládány i hodnoty lokálních proměnných při deklaraci.

Rozdělení paměti

- Kód programu zkompilovaný (strojový) kód programu
- Statická data mají svou velikost přesně a neměně určenou v okamžiku překladu zdrojového textu (globální proměnné)
- Zásobník lokální proměnné, argumenty funkcí, návratová hodnota funkce, návratová adresa
- Halda dynamická paměť, alokována za běhu programu (např. v případě pole)

Kód programu Statická data Zásobník (stack) Halda (heap)

18 / 29

David Weber Funkce v C 1, dubna 2023

```
float sqr(float x) {
    return x*x;
float mult(float x, float y) {
    int c = 30;
    return c*sqr(x)*sqr(y);
int main(void) {
    int a = 20;
    float b = 23.5f:
    printf("%f", mult(a, b));
    return 0;
```

main

19 / 29

```
float sqr(float x) {
    return x*x;
float mult(float x, float y) {
    int c = 30;
    return c*sqr(x)*sqr(y);
int main(void) {
    int a = 20:
    float b = 23.5f;
    printf("%f", mult(a, b));
    return 0;
```

main a 20

```
float sqr(float x) {
    return x*x;
float mult(float x, float y) {
    int c = 30;
    return c*sqr(x)*sqr(y);
int main(void) {
    int a = 20:
    float b = 23.5f:
    printf("%f", mult(a, b));
    return 0;
```

```
main
a 20
b 23.5f
```

```
float sqr(float x) {
    return x*x;
float mult(float x, float y) {
    int c = 30:
    return c*sqr(x)*sqr(y);
int main(void) {
    int a = 20:
    float b = 23.5f:
    printf("%f", mult(a, b));
   return 0;
```

```
float sqr(float x) {
    return x*x;
float mult(float x, float y) {
    int c = 30;
    return c* sqr(x) *sqr(y);
int main(void) {
    int a = \overline{20};
    float b = 23.5f;
    printf("%f", mult(a, b));
    return 0:
```

```
main
a 20
b 23.5f

mult
c 30 x 20

y 23.5f
```

```
float sqr(float x) {
    return x*x;
float mult(float x, float y) {
    int c = 30;
    return c*sqr(x)*sqr(y);
int main(void) {
    int a = 20:
    float b = 23.5f;
    printf("%f", mult(a, b));
    return 0;
```

```
main
  20
b 23.5f
mult
   30
           20
           23.5f
sqr
           20
```

```
float sqr(float x) {
    return x*x;
float mult(float x, float y) {
    int c = 30;
    return c*sqr(x)*sqr(y);
int main(void) {
    int a = \overline{20};
    float b = 23.5f:
    printf("%f", mult(a, b));
    return 0:
```

```
main
a 20
b 23.5f

mult
c 30 x 20
y 23.5f
```

```
float sqr(float x) {
    return x*x;
float mult(float x, float y) {
    int c = 30;
    return c*sqr(x)*sqr(y);
int main(void) {
    int a = 20:
    float b = 23.5f;
    printf("%f", mult(a, b));
    return 0;
```

```
main
  20
b 23.5f
mult
   30
           20
           23.5f
sqr
           23.5f
```

```
float sqr(float x) {
    return x*x;
float mult(float x, float y) {
    int c = 30;
    return c*sar(x)*sar(v);
int main(void) {
    int a = \overline{20};
    float b = 23.5f:
    printf("%f", mult(a, b));
    return 0:
```

```
main
a 20
b 23.5f

mult
c 30 x 20
y 23.5f
```

```
float sqr(float x) {
    return x*x;
float mult(float x, float y) {
    int c = 30;
    return c*sqr(x)*sqr(y);
int main(void) {
    int a = 20:
    float b = 23.5f:
    printf("%f", mult(a, b));
    return 0;
```

```
main
a 20
b 23.5f
```

Otázky?

